

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. X/X.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. X/X.2011 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
cu sediul în X, jud. Arad

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. X/X.2011 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/X.2011 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea parțială a acesteia și exonerarea de la plata a sumei de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar precum și a accesoriilor aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății petente, d-na X în calitate de administrator și stampilată cu ștampila societății, așa cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestație societatea petentă solicită anularea parțială a Deciziei de impunere nr. X/X.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, în susținerea cauzei arătând următoarele:

- arată că, a achiziționat cu factura nr.XX/XX.2010 de la SC X SRL mobilier în valoare de XX lei pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de XX lei în vederea dotării sediului societății cu mobilier.

- în lipsa unui spațiu de depozitare adecvat, petenta arată că, mobilierul a fost predat în custodie d-nei XX în baza contractului de custodie nr.FN/XX.2010 (anexa nr.1 la contestație) aflându-se depozitat în spațiul situat în Loc. XX, Str. XX, în ambalajul original.

- referitor la susținerea organului de control că această achiziție nu

este efectuată în scopul operațiunilor impozabile nu este sustenabilă, având în vedere că achiziția urmează a fi destinată utilizării unui spațiu în care își desfășoară activitatea firma.

- faptul că mobilierul nu a fost montat până la data controlului, nu împiedică deducerea TVA-ului aferent achiziției acestuia, deoarece codul fiscal nu prevede ca exigibilitatea TVA pentru mijloacele fixe ar intervenii la data punerii în funcțiune a acestora.

- conform art.134² alin.1 din Legea 571/2003 „ *Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator* ” , iar conform art.134¹ alin.1 din Legea 571/2003 „ *faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol* ”

II. Verificarea societății petente a avut ca obiectiv obligațiile datorate bugetului general consolidat al statului și a cuprins perioada 01.08.2009 - 31.10.2010.

Urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în mod eronat taxa pe valoarea adăugată în suma de XX lei aferentă facturii nr. XX/XX.2010 emisă de S.C. XX S.R.L. Arad, reprezentand achiziție de mobilier (bibliotecă,dulap) care nu a fost realizată în scopul desfășurării obiectului principal de activitate.

În consecință intrucat nu au fost respectate prevederile art. 145 alin.2 lit.a din Legea nr. 571/2003 organele de inspecție fiscală nu stabilit o taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat în suma totală de XX lei, pentru care au fost calculate majorari de intarziere în conformitate cu art. 119 si art.120 din OG nr.92/2003 republicată.

III. S.C. XX S.R.L., cu sediul în XX, str. XX, jud. Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. XX, are cod unic de înregistrare RO XX și are ca obiect principal de activitate „Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare preponderentă de produse alimentare,băuturi și tutun ” – cod CAEN 4711.

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă, documentele depuse la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit o taxa pe valoarea adaugata dedusa eronat in suma de XX lei cu majorări si penalitati de întârziere aferente.

În fapt, în data de 30.04.2010 conform facturii nr. XX/XX.2010 emisă de S.C. XX S.R.L. Arad societatea petentă a achiziționat mobilier (bibliotecă, dulap) pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de XX lei în vederea dotării sediului societății cu mobilier.

În contestația formulată petenta arată că, în lipsa unui spațiu de depozitare adecvat, mobilierul a fost predat în custodie d-nei XX în baza contractului de custodie nr.FN/XX.2010 prezentat anexa la contestație, aflându-se depozitat în spațiul situat în Loc. XX, Str. XX, în ambalajul original.

In drept, potrivit art. 127 și art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 127. - Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile[...]."

De asemenea, conform art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe în intelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, principiul prevalenței economicului asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia **autoritățile fiscale au dreptul** să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al **scopului economic urmărit** de contribuabil.

Totodata, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie, aplicabila de la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata. Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeaasi hotarare).

Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: **achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile** si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca bunurile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca bunurile facturate sunt achizitionate in folosul operatiunii taxabile respective, simpla prezentare a unor documente neputand asigura exercitarea dreptului de deducere de catre contribuabili.**

Ca atare, orice achizitie care nu este destinata in scopul activitatilor economice taxabile pe care le poate desfasura o persoana juridica, nu se poate bucura de deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiei respective, **persoana interesata avand obligatia sa prezinte dovezi obiective din care sa rezulte ca bunurile sunt destinate exclusiv activitatilor sale economice.**

In speta, din documentatia existenta la dosarul cauzei reiese ca petenta a achizitionat in luna aprilie 2010, in baza facturii fiscale seria XX

nr.XX din XX.2010 mobilier (bibliotecă + dulap) pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de XX lei în vederea dotării sediului societății cu mobilier.

Deși petenta a achiziționat mobilierul în data de 30.04.2010 de la SC XX SRL, la data controlului (11.01.2011) nu s-a putut face dovada utilizării acestuia în folosul operațiunilor sale taxabile reespectiv în scopul desfășurării obiectului principal de activitate.

Mai mult, în contestația formulată, petenta afirmă că „ în lipsa unui spațiu de depozitare adecvat, mobilierul a fost predat în custodie D-nei XX” anexând în acest sens contractul de custodie FN încheiat la data de 01.09.2010. Obiectul contractului îl constituie „ lasarea marfii /produselor în păstrarea custodelui și anume mobilier.” Potrivit acestui contract, societatea petenta în calitate de proprietar reprezentată prin directorul general XX a predat pentru păstrare mobilierul d-nei XX (administratorul petentei) la domiciliul acesteia din XX str. XX, perioada de valabilitate a contractului fiind de 5 ani de la data semnării acestuia respectiv de la data de 01.09.2010.

La data de 16.03.2011, cu adresa nr.XX/XX.2011, D.G.F.P a Jud.Arăd a solicitat societății petente, în temeiul art.7 coroborat cu art.65 din Codul de procedură fiscală, republicat completarea contestației cu documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să facă dovada utilizării mobilierului în scopul realizării de operațiuni taxabile, în condițiile în care, obiectul principal de activitate al petentei era *“ Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare preponderentă de produse alimentare, băuturi și tutun ”*

Cu adresa nr.XX/XX.2011, înregistrată la D.G.F.P a Jud.Arăd sub nr.XX/XX.2011 societatea petenta a depus următoarele documente:

- certificatul de înregistrare fiscală
- actul constitutiv și certificatul constatator cu punctul de lucru pentru sediul secundar în XX FN unde firma își desfășoară activitatea de depozitare și prelucrare a lemnului
- factura nr.XX/XX.2010 cu achiziția mobilierului “ce urmează a fi destinat birourilor care încă nu sunt finalizate ”
- contractul de custodie pentru mobila depozitată până la data finalizării lucrărilor
- cerificatul de atestare pentru activitatea de exploatare forestieră

Luând în considerare prevederile legale aplicabile precum și documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, petenta **nu face dovada ca bunurile (mobilier + dulap) pentru care nu s-a acordat deducerea au fost destinate și folosite exclusiv în folosul activităților sale taxabile**, în condițiile în care ulterior achiziției (30.04.2010), la dosarul cauzei petenta a depus contractul de custodie

incheiat la data de 01.09.2010, pe o perioada de 5 ani, prin care mobilierul achizitionat a fost predat pentru pastrare adminsitatorului societatii, d-nei XX.

Sustinerile petentei potrivit carora mobilierul achizitionat urmeaza a fi destinat birourilor care inca nu sunt finalizate, nu au putut fi luate in considerare in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care petenta nu a depus la dosarul cauzei in sustinerea celor afirmate documente justificative de natura mijloacelor de proba regelemenat de art. 65 din Codul de Procedura Fiscal care sa faca dovada "investitiilor nefinalizate" cu destinatia birouri, la punctul de lucru din Loc. XX, FN, petenta detinand un depozit de lemne si un gater, asa cum rezulta din constatarile organelor de inspectie consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 11.01.2011.

Pe cale de consecinta, avand in vedere ca, din continutul documentelor prezentate la dosarul cauzei, precum si din faptul ca, petenta nu aduce argumente sustinute cu documente care sa dovedeasca ca acest mobilier a fost utilizat in cadrul societatii, se constata ca petenta nu are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in factura fiscala emisa de catre SC XX SRL.

In legatura cu majorarile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de XX lei stabilita suplimentar prin Decizia de impunere nr. XX/XX.2011, prin referatul nr.XX/XX.2011 organele de inspectie fiscala au aratat ca „ avand in vedere faptul ca societatea a beneficiat de rambursarea taxei pe valoarea adaugata cu control ulterior echipa de inspectie fiscala a calculat majorari de intarziere aferente perioadei 26.05.2010 – 10.01.2011 in suma totala de XX lei si penalitati de intarziere in suma de XX lei, in conformitate cu art. 119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 republicata conform anexei nr.3 din Raportul de inspectie fiscala.”

Astfel ca, referitor la accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de XX lei stabilite suplimentar, calculate în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. XX/XX.2011, se reține că stabilirea de accesorii în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, stabilit în sarcina petentei, contestația formulată de petentă urmează a fi respinsă, și pentru debitul reprezentând majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere în sumă de XX lei, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate si în conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 65 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. XX S.R.L.** cu sediul în XX, str. XX, jud. Arad, împotriva Deciziei de impunere nr. XX/XX.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de **XX lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.